

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149703856/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

»Mama har fæstet en ny Pige, eller rettere, taget sig af en elskværdig, ung Pige, den nydelige *Eva* i Roeskilde. Hr. *Thostrup* og *Vilhelm* fortalte os i Sommer nogle Træk om hende, som gjorde hende interessant. Vi saae hende nu paa Reisen hertil, hvor Mama blev indtaget i hendes bly Væsen. Nu har Pigen paa Tilbagetouren ganske vundet hende. Det var virkelig ogsaa Synd, at en saa smuk og skikkelig Pige skulde blive i et Vertshuus. Hun er meget smuk! ikke sandt, Hr. *Thostrup*?»

»Ret smuk!« svarede *Otto*, og blev blodrød, thi *Sophie* sagde det med en Betoning, som var ikke uden Betydning.

Næste Dag, i den tidlige Morgenstund, var *Otto* hos Contoirchefens.

Uagtet det foranderlige Veir i vort Klima, vare alle Damerne i deres bedste Klæder. Der maatte tre Personer paa hvert Sæde. *Hans Peter* og Elskeren fik Plads hos Kudskene. Det varede da syv lange og syv brede, før det kolde Kjøkken, og det var Proviant for flere Dage, blev indpakket og før hele Selskabet kom til Sæde.

Da de endelig vare ude af Byen, huskede *Christiane* paa, at de havde glemt Paraplyer, og disse kunde være ganske gode at have med. Kudskene maatte da tilbage for at hente dem, imidlertid holdt Vognen ved Frihedsstøtten. Den stakkels Skildvagt der maatte da være Gjenstand for Frøken *Grethes* Vittighed. Han saae et Par Gange ned foran paa sin Mundering. Han var da, sagde hun, en *Krahwinkler*, som »saae paa sin Fordeel.« En *Karl*, som kjørte forbi paa et Læs Halm, »var høit paa Straa.« – Det var meget moersomt!

Otto søgte at give Conversationen en anden Retning. »Har De seet det nye Digt, der er udkommet: *Gjengangerbrevene*?« Nu udviklede han disses Skjønhed og Tendents.

»Deri faae de nok rigtig Klaps!« sagde Hr. *Berger*. »Manden skal være vittig, *Baggesen* op ad Dage!«

»Kjøbenhavnsposten bliver kaldt Pumpen!« sagde *Hans Peter*.

»Det er superb!« udbød *Grethe*. »Hvem flere gaaer det ud over?«

»Dem i *Sors*, og denne »hellig *Andersen*«, som han kalder ham.»

»Faaer han ogsaa?« sagde *Laike*. »Det kan han have godt af for sit: »Pjat, Pjat!« Han var saa uartig mod Damerne!«

»Jeg holder meget af, at de saaledes skjendes!« sagde Fruen. »*Heiberg* faaer vel ogsaa lidt? saa svarer han noget moersomt.»

»Ja,« sagde Hr. *Berger*, »han veed altid at dreie det saaledes, at Folk